

РЕШЕНИЕ

№ 3850

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-B, в закрито заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цвета Желязкова

Членове: Елена Радева
Цветанка Бенина

като разгледа докладваното от Цветанка Бенина Въззивно гражданско дело № 20221100507528 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по частна жалба на А. Н. С. срещу Постановление от 30.03.2022 г. за прекратяване на изпълнителното производство по изп.д.№ 20148380403999 на ЧСИ М. Б., рег. № 838 на КЧСИ. В жалбата си излага оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното действие на съдебния изпълнител, като излага доводи, че не е настъпила перемпция по изпълнителното дело. В тази връзка твърди, че изпълнителното дело е образувано на 11.04.2014 г. и преди да изтекат две години с молба на вискателя от 25.03.2016 г. е поискано изпълнението да бъде насочено чрез налагането на конкретни изпълнителни способности, каквито са запорът и възбраната върху конкретно посочени движими и недвижими вещи, извършване на опис на същите и публичната им продажба. Жалбоподателят сочи, че неправомерно не бил уведомен за конкретно извършени в този смисъл действия от ЧСИ. Излага оплаквания, че не било издадено постановление за прекратяване на изпълнителното производство, като бил въведен в заблуждение, че е настъпила перемпция. Това наложило изтегляне обратно на изпълнителните листове, за да послужат за образуване на ново изпълнително дело, в което да бъдат предприети наново действия по принудително събиране на вземанията.

На основание чл. 436, ал. 3 ГПК са депозиран мотиви по жалбата от ЧСИ К., в които излага такива за недопустимост и неоснователност на жалбата. В тази връзка излага, че жалбата е подадена след изтичане на законоустановения за това срок, считано от датата на получаване на съобщението за постановлението за прекратяване на изпълнителното производство. По основателността на жалбата сочи, че последното изпълнително действие е изпращането на запорно съобщение на 30.01.2018 г., с което е наложен запор на длъжника в „Ю.Б.“АД, поради което перемпцията е настъпила на 30.01.2020 г. Соци, че възлагането на правата по чл. 18 ЗЧСИ не отменя отговорността на вискателя да следи за изпълнителния процес, както и да поддържа висящността му.

Въз основа на молба от взыскателя за изтегляне на изпълнителните листове, входирана на 18.01.2022 г., съдебният изпълнител е изготвил постановлението за прекратяване на основание чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК, като излага доводи, че същото не обуславя вече настъпилият факт на прекратяване на производството при перемпция, който настъпва по силата на закона.

Не е постъпило възражение по жалбата от длъжника в указания му срок за това.

Съдът, като взе предвид становището на страните и материалите по приложеното изпълнително дело, намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал.1, т. 3 ГПК, постановлението за прекратяване на изпълнителното производство е сред подлежащите на обжалване действия на съдебния изпълнител, като в чл. 436, ал. 1 ГПК е предвиден срокът за това, а именно двуседмичен срок от съобщението за извършването му. Жалбата срещу постановлението на съдебния изпълнител е подадена от надлежно легитимиран за това правен субект и при спазване на законоустановения за това срок, поради което се явява процесуално допустима.

По постъпила молба от А. Н. С. с вх. № 21578/11.04.2014 г. е образувано изп.д. № 20148380403999 по описа на ЧСИ М. Б., рег. № 838 на КЧСИ въз основа на изпълнителен лист от 28.01.2014г., издаден по гр.д.№ 26032/2008г. по описа на СРС, 24 състав, срещу длъжника А. И. П. за сумата от 300.92 лв. – съдебни разноски и въз основа на изпълнителен лист от 29.01.2014г., издаден по гр.д.№ 1728/2009г. по описа на СРС, 29 състав, срещу длъжника А. И. П. за сумата от 800 лв. – съдебни разноски.

С Уведомление изх. № 53519/17.07.2014г. на ЧСИ М. Б. е отправено такова до длъжника А. П. относно присъединяване като част от подлежащите на принудително изпълнение публични държавни вземания въз основа на постъпило удостоверение от НАП за наличието на непогасени такива в размер на 5018.37 лв., като се сочи присъединяване на взыскателя въз основа на разпореждане на ЧСИ от 29.04.2014 г.

С молба с вх. № 16536/30.03.2022 г. от взыскателя А. С. е отправено искане до съдебния изпълнител за връщане на предоставените по изпълнителното дело изпълнителни листове в оригинал. С разпореждане върху молбата ЧСИ е разпоредил връщане на изпълнителните листове и прекратяване на производството.

С Постановление от 30.03.2022 г. ЧСИ Б. при предпоставките на чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК е извършил прекратяване на изпълнителното производство по изп.д.№ 20148380403999.

От материалите по приложеното в препис изпълнително дело се установи, че предмет на принудително събиране са освен вземанията по приложените към молбата за образуване на изпълнителното дело изпълнителни листове, така и публичните такива, присъединени впоследствие в приложение разпоредбата на чл. 458 ГПК във вр. чл. 191, ал. 3 ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 458 ГПК, държавата се смята винаги за присъединен взыскател за дължимите ѝ от длъжника публични вземания, размерът на които е бил съобщен на съдебния изпълнител до извършване на разпределението. Съгласно разпоредбата на чл. 457, ал. 1 ГПК, присъединеният взыскател има същите права в изпълнителното производство, каквито има първоначалният. При това положение и доколкото предмет на изпълнителното производство са вземанията на двама последователно встъпили взыскатели, макар и да бъде установено отправено волеизявление от първоначалния взыскател за изтегляне на внесените от него изпълнителни листове, това не се явява предпоставка за прекратяване на производството и по отношение на последващо присъединения такъв. В тази връзка,

съдебният състав приема отправеното в този смисъл искане от вискателя за такова по смисъла на чл. 433, ал. 1, т. 2 ГПК – за прекратяване на изпълнителното производство, доколкото висящността на същото се обуславя от обективизираните в изпълнителните листове вземания, които подлежат на принудително събиране. Макар и да са налице предпоставките за прекратяване на производството в частта за вземанията на вискателя, по чиято инициатива е било образувано изпълнителното производство, това не влече след себе си като правна последица прекратяване по отношение и на последващо присъединения вискател.

Макар и присъединен по право в приложение на процесуалната норма, последващо присъединеният вискател, като носител на публични вземания спрямо лицето длъжник в производството, разполага с правото да участва в изпълнителните действия, с цел постигане удовлетворяването на дълга, наравно с останалите вискатели по изпълнителното дело, което е изрично предвидено в разпоредбата на чл. 457 ГПК. Нещо повече, съгласно разпоредбата на чл. 136 ЗЗД, при разпределение на постъпила сума при осребряване имуществото на длъжника, вискателят с публични вземания се ползва с привилегия при удовлетворяването им.

При това положение жалбата се явява основателна, като следва да бъде постановена отмяна на атакуваното разпореждане.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Н. С. Постановление от 30.03.2022 г. за прекратяване на изпълнителното производство по изп.д.№ 20148380403999 на ЧСИ М. Б., рег. № 838 на КЧСИ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____